

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹

z dnia 2008 r.

**w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych
dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru
cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych**

Na podstawie art. 132 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.²) zarządza się, co następuje:

- § 1.** 1. Ustala się szczegółowe wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych.
2. Wymagania, o których mowa w ust. 1, stanowią załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 101.

UZASADNIENIE

Zgodnie z zakresem delegacji art. 132 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.), minister właściwy do spraw łączności zobowiązany jest określić wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych przez nie odbieranych.

Mając na uwadze zapisy art. 2 ust. 13 Prawa telekomunikacyjnego, definiującego interoperacyjność usług jako „*zdolność sieci telekomunikacyjnych do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych w tych sieciach*” oraz zapisy art. 132 ust. 1 i 2 uzgodniono zakres wymagań gwarantujących spełnienie wymagań ustawowych w tym zakresie, przy czym zastrzega się, że konieczność ich spełnienia nie wyklucza możliwości rozbudowy odbiornika o inne funkcje podnoszące jego walory funkcjonalne lub użytkowe.

Z powodu ograniczonej dostępności widma dla naziemnej telewizji cyfrowej w okresie niezbędnego współlistnienia emisji analogowych i cyfrowych przyjęto, że już od momentu startu cyfrowych naziemnych emisji TV będzie się stosować najbardziej efektywne dostępne techniki kompresji sygnału wizyjnego i fonicznego. Natomiast ze względu na coraz większe rozpowszechnienie odbiorników TV zdolnych do wyświetlania obrazów o wysokiej rozdzielczości (HD Ready) odbiorniki cyfrowe powinny być zdolne do odbioru i dekodowania naziemnych emisji HDTV, aby umożliwić przejście do naziemnej telewizji cyfrowej o wysokiej rozdzielczości tak szybko jak to będzie możliwe bez konieczności utrzymywania równoległego nadawania tych samych programów o rozdzielczości standardowej.

Proponowane przez niektórych ograniczenie funkcjonalności odbiornika cyfrowego tylko do dekodowania sygnałów SDTV może przynieść oszczędności kosztów około 10 USD³. Dlatego jako podstawowy dla Polski przyjęto odbiornik naziemnej telewizji cyfrowej zdefiniowany w ETSI TS 101 154 [6] jako „*25 Hz H.264/AVC HDTV video, MPEG-2 Layer 2 and E-AC-3 audio, for a Baseline IRD able to decode up to 1920 x 1080 interlaced 25 Hz video pictures or 1280 x 720 progressive 50 Hz video pictures*”. To wymaganie pozwoli utrzymać konkurencyjność naziemnej telewizji cyfrowej wobec innych platform cyfrowych, które nie są w takim stopniu ograniczone dostępem do widma fal radiowych.

Ze względu na fakt, że powołane normy i standardy mają charakter zharmonizowany na obszarze UE, przyjęcie powyższych założeń nie stanowi pogwałcenia zasad neutralności technicznej oraz zapewnienia równego dostępu do rynku. Dodatkowe obostrzenia związane z koniecznością zapewnienia poprawnego wyświetlania polskich czcionek wynikają z ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim⁴. Jako podstawowy cel regulacji przyjęto zapewnienie użytkownikom dostępu do podstawowych elementów przekazu naziemnej telewizji cyfrowej co najmniej do roku 2015.

Regulacje, mimo że w sposób bezpośredni nie dotyczą nadawców i operatorów multipleksu, mają charakter porządkujący rynek cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych, gdyż pośrednio wymuszają na wymienionych podmiotach stosowanie się do przedstawionych wymagań w zakresie sposobu formowania i nadawania sygnałów multipleksu, aby możliwy był ich poprawny odbiór za pomocą urządzeń określonych w rozporządzeniu. Ustalenie wspólnych wymagań o spójnym charakterze zapewni, że odbiorniki zachowają swą funkcjonalność w długim okresie czasu od dnia zakupu.

³ Szacunki dotyczą układów scalonych VLSI dekodowników H.264/AVC HD i SD dostarczanych przez największych producentów w II kw. 2008 r.

⁴ Dz. U. z 1999 r. Nr 90, poz. 999, z 2000 r. Nr 29, poz. 358, z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 73, poz. 661, z 2004 r. Nr 92, poz. 878, z 2005 r. Nr 17, poz. 141 i Nr 164, poz. 1365, Nr 186, poz. 1567.

Uregulowaniami mają być objęte wszystkie urządzenia służące do odbioru cyfrowej telewizji naziemnej zasilane z sieci energetycznej, wprowadzane do obrotu handlowego po dniu wejścia w życie rozporządzenia. Parametry techniczne oznaczone zwrotem „o ile występuje” nie są obowiązkowe do stosowania ale jeżeli występują, to powinny spełniać podane wymagania.

Rozporządzenie nie obejmuje wymagań dla cyfrowych urządzeń służących wyłącznie do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji radiofonicznych z zastrzeżeniem, że urządzenia do odbioru transmisji telewizyjnych objęte przedmiotowymi regulacjami będą umożliwiały prawidłowy odbiór sygnałów fonicznych zawartych w sygnale multipleksu. Powyższe uzasadnia się faktem, że w chwili obecnej nadawcy polscy nie prowadzą naziemnego nadawania sygnałów radiofonicznych w technice cyfrowej.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Rozporządzenie skierowane jest bezpośrednio do podmiotów wprowadzających do obrotu handlowego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej urządzenia konsumenckie służące do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych.

W sposób pośredni dotyczy ono konsumentów (odbiorców cyfrowego sygnału telewizyjnego nadawanego naziemnie), nadawców i operatorów multipleksów oraz producentów urządzeń odbiorczych i nadawczych.

Ustalenie wymagań w zakresie parametrów technicznych i eksploatacyjnych urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych może wpłynąć na rynek pracy w związku z faktem, iż na terenie Polski wytwarza się zarówno zintegrowane odbiorniki telewizyjne z ekranem LCD jak i przystawki odbiorcze tzw. set-top boksy (STB). Natomiast możliwość oferowania usług interaktywnych dostępnych w ramach naziemnej telewizji cyfrowej może szczególnie korzystnie oddziaływać na MŚP sektora ICT pod warunkiem, że wymóg zgodności API z ustalonym jednym standardem będzie dotyczył każdego odbiornika wprowadzanego na rynek.

Jednocześnie z uwagi na wyraźne zaznaczenie w rozporządzeniu, że konieczność spełnienia przedstawionych wymagań nie wyklucza możliwości rozbudowy odbiornika o inne funkcje podnoszące jego walory funkcjonalne lub użytkowe, nie będą występowały ograniczenia w zakresie przedmiotowych ofert rynkowych, które w szerokim zakresie będą mogły być wzbogacane o dodatkowe funkcje.

W sposób pośredni rozporządzenie będzie wpływało na inwestycje dokonywane przez nadawców telewizyjnych i przyszłych operatorów multipleksów, gdyż określenie wymagań na sprzęt służący do odbioru wymusza za pośrednictwem rynku przyjęcie pewnych określonych rozwiązań technicznych urządzeń i sieci nadawczych, ale ze względu na przyjętą formułę rozporządzenia wpływ ten pozostaje niewielki i ogranicza się w zasadzie do podstawowych wymagań wynikających z norm krajowych i standardów organizacji międzynarodowych.

II. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został uzgodniony pomiędzy nadawcami telewizji naziemnej i członkami Sekcji Telewizji i Radiofonii Cyfrowej KIGEiT.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego

Rozporządzenie wpłynie pośrednio na budżet państwa poprzez zwiększenie wpływów z podatku VAT pochodzących ze sprzedaży urządzeń objętych rozporządzeniem i z podatku CIT od producentów tych urządzeń mających siedzibę na terenie Polski oraz od firm usługowych działających na rynku mediów elektronicznych.

Rozważana publiczna pomoc finansowa mająca złagodzić skutki przejścia do telewizji cyfrowej dla gorzej sytuowanych grup społecznych w oczywisty sposób te wpływy ograniczy. Ewentualne subsydiowanie odbiorników ze środków publicznych może przyjmować różne formy np. ulga w podatku VAT czy dotacje bezpośrednie.

Wypadkowe oddziaływanie przejścia na telewizję cyfrową na finanse publiczne będzie się składało ze zwiększonych przychodów budżetu Państwa pochodzących z podatków pośrednich i bezpośrednich wynikających z rozwoju różnych branż związanych z sektorem mediów elektronicznych i wydatków na pomoc publiczną związanych z subsydiowaniem odbiorników. Należy jednak oczekiwać, że bilans będzie pozytywny.

**WYMAGANIA TECHNICZNE I EKSPLOATACYJNE
DLA URZĄDZEŃ KONSUMENCKICH SŁUŻĄCYCH DO ODBIORU
CYFROWYCH NAZIEMNYCH TRANSMISJI TELEWIZYJNYCH**

1. Postanowienia ogólne

Załącznik określa zestaw wymagań i parametrów, których spełnienie jest niezbędne do poprawnego odbioru sygnałów dostarczanych drogą rozszewczą naziemną wykorzystujących system DVB-T i strumień transportowy MPEG-2 do przesyłania usług stosowanych w telewizji cyfrowej. Jako podstawowe wymagania przyjęto parametry odbiornika telewizji cyfrowej zdefiniowanego w ETSI TS 101 154 [7] jako „*25 Hz H.264/AVC HDTV video, MPEG-2 Layer 2 and E-AC-3 audio, for a Baseline IRD able to decode up to 1920 x 1080 interlaced 25 Hz video pictures or 1280 x 720 progressive 50 Hz video pictures*”.

Konieczność spełnienia wymagań niniejszego dokumentu nie wyklucza możliwości rozbudowy odbiornika o inne funkcje podnoszące jego walory funkcjonalne lub użytkowe. Parametry techniczne oznaczone zwrotem „o ile występuje” nie są obowiązkowe do stosowania ale jeżeli występują, to powinny spełniać podane wymagania.

2. Normy i dokumenty powołane

- [1] PN-EN 300 468 V1.5.1:2005 (U) Telewizja cyfrowa (DVB) – Wymagania techniczne dotyczące i informacji o usługach (SI) w systemach DVB
- [2] PN-EN 300 472 V1.3.1:2005 Telewizja cyfrowa (DVB) – Wymagania techniczne dotyczące przenoszenia teletekstu systemu B ITU-R w strumieniach bitowych DVB
- [3] EN 300 743 V1.2.1:2005 (U) Systemy podpisów DVB. ETSI
- [4] PN-EN 300 744 V1.1.2:2005 (U) Telewizja cyfrowa (DVB) – Struktura ramkowania, kodowanie kanałowe i modulacja dla naziemnej telewizji cyfrowej
- [5] ES 201 812 V.1.1.2:2006 Multimedia Home Platform (MHP). Specyfikacja 1.0.3. ETSI
- [6] ETR 289:1996 Support for use of scrambling and Conditional Access within digital broadcasting systems. ETSI
- [7] ETSI TS 101 154 V.1.8.1:2007 Digital Video Broadcasting (DVB) Specification for system software update in the DVB systems (Wskazówki implementacyjne dotyczące kodowania wizji i fonii stosowanych w radiodyfuzji opartych na strumieniu transportowym MPEG-2). ETSI
- [8] ETSI TS 102 006 V1.3.1:2004 Digital Video Broadcasting (DVB) Specification for system software update in the DVB systems (Specyfikacja systemu aktualizacji oprogramowania w systemach DVB). ETSI
- [9] ETSI TS 102 366 V1.1.1:2005 Digital Audio Compression (AC-3, Enhanced AC-3) Standard (Standard cyfrowej kompresji fonii (AC-3, Enhanced AC-3). ETSI
- [10] ISO/IEC 13818-3:1998 Information technology – Generic coding of moving picture and associated audio information; Part 3: Audio (Technika informatyczna – Ogólne zasady kodowania obrazów ruchomych i towarzyszącej im informacji dźwiękowej; Część 3: Dźwięk)

- [11] PN-EN 50049-1:2003 Wymagania dotyczące połączeń wzajemnych elektronicznego sprzętu powszechnego użytku: Złącze peritelevision
- [12] PN-EN 50157-2-1:2002 Wymagania dotyczące połączeń elektronicznych urządzeń powszechnego użytku: łącze AV.link – Część 2-1: Uzgadnianie jakości sygnału i automatyczny wybór urządzeń źródłowych
- [13] PN-EN 50160:2002 Parametry napięcia w sieciach rozdzielczych
- [14] PN-EN 55013:2004+A1 (2005) + A2 (2006) (U) + AP1 (2004) Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) – Odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne i ich urządzenia dodatkowe – Charakterystyki zaburzeń radioelektrycznych – Dopuszczalne poziomy i metody pomiarów
- [15] PN-EN 55020:2007 (U) Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) – Odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne oraz urządzenia towarzyszące – Charakterystyki odporności – Poziomy dopuszczalne i metody pomiaru
- [16] PN-EN 55022: 2006 (U) + A1 2008 (U) Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) – Urządzenia informatyczne – Charakterystyki zaburzeń radioelektrycznych – Poziomy dopuszczalne i metody pomiaru
- [17] PN-EN 55024:2000 + A1 2004 A2 2004 + IS1 2007 (U) Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) – Urządzenia informatyczne – Charakterystyki odporności – Metody pomiaru i dopuszczalne poziomy
- [18] PN-IEC 60038:1999 Napięcia znormalizowane IEC
- [19] PN-EN 60065:2004 + A1 2006 + AC 2007 Elektroniczne urządzenia foniczne, wizyjne i podobne – Wymagania bezpieczeństwa
- [20] PN-EN 60950-1:2007 Urządzenia techniki informatycznej – Bezpieczeństwo – Część 1: Wymagania podstawowe
- [21] PN-EN 60958-1:2006 Cyfrowy interfejs foniczny – Część 1: Postanowienia ogólne
- [22] PN-EN 61000-6-1:2007 (U) Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) – Część 6-1: Normy ogólne – Odporność w środowiskach mieszkalnych, handlowych i lekko uprzemysłowionych
- [23] PN-EN 61000-6-3:2007 (U) Kompatybilność Elektromagnetyczna (EMC) – Część 6-3: Normy ogólne – Norma emisji w środowiskach mieszkalnych, handlowych i lekko uprzemysłowionych.
- [24] IEC 60169-2:1965 + A1:1982 Radio-frequency connectors Part 2 Coaxial unmached connector (Złącza w.cz. Część 2: Złącze współosiowe niedopasowane)
- [25] IEC 61937-3:2007 Digital Audio – Interface for non-linear PCM encoded audio bitstreams applying IEC 60958 Part 3. Nonlinear PCM bitstreams according to AC-3 and enhanced AC-3 formats 2007
- [26] PN-EN 62216-1:2006 Odbiorniki naziemnej telewizji cyfrowej w systemie DVB-T – Część 1: Specyfikacja odbiornika podstawowego
- [27] ITU-R Recommendation BT 470-7:2005 Conventional analogue television systems (Zalecenie ITU-R BT.470-6:1998 Systemy telewizji konwencjonalnej)
- [28] ITU-T Recommendation H.264:2007 Advanced video coding for generic audiovisual services (Zalecenie ITU-T H.264 Zaawansowane kodowanie wizji dla źródłowych usług audiowizualnych)
- [29] HDMI Licensing, LLC, “High-Definition Multimedia Interface”, rev. 1.0, December 9, 2002
- [30] Intel, “High-Bandwidth Digital Content Protection System”, rev. 1.1, June 9, 2003
- [31] CEA 770.3, High Definition TV Analogue Component Video Interface.

Dokumenty, o których mowa w rozdziale 2, są dostępne na stronach internetowych Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych ETSI, Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego ITU i Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej IEC oraz nieodpłatnie udostępniane w siedzibie ministerstwa obsługującego ministra właściwego do spraw łączności.

3. Definicje

Określenia użyte w załączniku oznaczają:

3.1. Odbiornik cyfrowy – urządzenie przeznaczone dla użytkownika końcowego do odbioru sygnałów telewizji cyfrowej zawierające co najmniej głowicę w.cz. (tuner), demodulator, demultiplekser i dekodery odbieranych usług oraz wyświetlacz obrazu (iDTV) lub bez wyświetlacza obrazu (STB).

3.2. Odbiornik interaktywny – odbiornik cyfrowy pozwalający na korzystanie z usług telewizji interaktywnej (iTV) lokalnie lub przez kanał zwrotny.

3.3. Telewizja interaktywna (iTV) – aplikacje dające użytkownikowi dostęp do dodatkowych treści i usług, związanych lub niezwiązanych z nadawanym programem, za pomocą interakcji prowadzonej przez interfejs użytkownika z odbiornikiem lub za pomocą dowolnie zrealizowanego kanału zwrotnego.

3.4. Peritelevision – opis zgodny z normą PN-EN 50049-1:2003 [11] równoważny z nazwą SCART. W dalszej części dokumentu używa się nazwy SCART

4. Skróty i oznaczenia

Użyte w załączniku skróty oznaczają:

AC-3	System kodowania dźwięku wielokanałowego opracowany w Laboratoriach Dolby (Dolby Audio Coding 3)
API	Interfejs programowania aplikacji (Application Programming Interface)
AVC	Zaawansowane kodowanie wizji (Advanced Video Coding)
DVB	Telewizja cyfrowa nadawana zgodnie ze schematem kodowania i modulacji DVB (Digital Video Broadcasting)
DVB-T	Naziemna telewizja cyfrowa (odmiana systemu telewizji cyfrowej DVB przeznaczona do emisji naziemnych) (Digital Video Broadcasting – Terrestrial)
E-AC-3	System kodowania dźwięku wielokanałowego opracowany w Laboratoriach Dolby będący rozwinięciem AC-3 (Enhanced Audio Coding 3)
EIT	Tablica opisu zdarzeń (Event Information Table)
FTA	Programy niekodowane dostępne dla każdego (Free-to-Air)
HDCP	Szerokopasmowy system ochrony cyfrowych treści (High-Bandwidth Digital Content Protection System)
HDMI	Interfejs multimedialny HD (High-Definition Multimedia Interface)
HDTV	Telewizja o wysokiej rozdzielczości (High Definition TV)
iDTV	Zintegrowany odbiornik TV cyfrowej (integrated Digital TV)
MPEG	Grupa Ekspertów do Spraw Obrazów Ruchomych (Moving Picture Experts Group)
NIT	Tablica informacji sieciowej (Network Information Table)
OSD	Grafika ekranowa (On Screen Display)
PAL	System kolorowej TV analogowej (Phase Alternating Line)
S/PDIF	Cyfrowy interfejs opracowany przez firmy SONY i Philips (Sony/Philips Digital Interconnect Format)

SI	Informacja o usługach (Service Information)
SDT	Tablica opisu usługi (Service Description Table)
SDTV	Telewizja o standardowej rozdzielczości (Standard Definition TV)
SSU	Aktualizacja oprogramowania systemowego (System Software Update)
STB	Przystawka do odbioru i dekodowania sygnałów cyfrowych (Set-Top Box)
TV	Telewizja (TeleVision)
UHF	Ultra wielka częstotliwość 300-3000 MHz (Ultra-High Frequency)
VBI	Przedział wygaszania pionowego (Video Blanking Interval)
VHF	Bardzo wielka częstotliwość 30-300 MHz (Very-High Frequency)
w.cz.	wielka częstotliwość (ang. Radio Frequency – RF)
YPbPr	analogowy sygnał wizyjny składający się z trzech sygnałów w paśmie podstawowym: luminancji Y, różnicowego niebieskiego Pb (B-Y) i różnicowego czerwonego Pr (R-Y)

5. Możliwości odbiorcze

Odbiornik cyfrowy powinien zapewniać odbiór sygnałów cyfrowych DVB-T zgodnych z PN-EN 300 744 [4] i akceptować [26]:

- zakresy VHF (BIII) i UHF (174-230 MHz i 470-862 MHz);
- szerokość kanału 8 MHz (UHF) i 7 MHz (BIII);
- wszystkie tryby modulacji DVB-T;
- tryby transmisji 2K i 8K;
- wszystkie sprawności kodowania;
- wszystkie przedziały ochronne;
- modulację hierarchiczną.

6. Procedura przeszukiwania pasma

Odbiornik cyfrowy powinien być zdolny do automatycznego przeszukiwania całego zakresu częstotliwości dostępnego dla głowicy w.cz. oraz dostrojenia do prawidłowej struktury ramki DVB-T, kodowania kanałowego i modulacji w celu dostarczenia wejściowego strumienia transportowego do następnych modułów. Dane o dostrojeniu powinny być przechowywane na liście usług, aby umożliwić szybkie wybranie żądanego strumienia transportowego.

7. Dostęp do usług

Odbiornik cyfrowy powinien co najmniej zapewniać dostęp do następujących usług:

- odbiór programów telewizyjnych niekodowanych (FTA);
- odbiór programów radiofonicznych niekodowanych (FTA);
- wybór ścieżki dźwiękowej;
- wybór napisów (teletekstowe lub DVB);
- teletekst;
- formatowanie obrazu dla stosunku boków 4:3 i 16:9;
- rodzicielska kontrola dostępu do wybranych programów lub audycji.

8. Nawigator informacji o usługach (SI)

Nawigator powinien wykorzystywać obowiązkowe informacje o usługach i zdarzeniach transmitowane w tablicach opisu usługi i zdarzeń SDT i EIT [1] w celu prezentacji użytkownikowi odpowiedniej usługi i informacji o zdarzeniach oraz w celu umożliwienia automatycznego wyboru rodzaju usługi, kiedy użytkownik końcowy dokonuje jej wyboru.

9. Instalacja automatyczna

Odbiornik cyfrowy powinien zapewniać dostęp do wszystkich usług wymienionych w pkt. 7 i korzystać z obowiązkowych informacji tablicy informacji sieciowej NIT [1] lub tablicy opisu usługi SDT [1] w celu automatycznego utworzenia listy usług i późniejszej jej aktualizacji.

10. Dostęp warunkowy (o ile występuje)

Odbiornik cyfrowy powinien odbierać programy niekodowane i zapewniać dostęp do programów szyfrowanych zgodnie ze wspólnym algorytmem skramblowania DVB wg ETSI ETR 289 [6]. Ponieważ system dostępu warunkowego określi jego operator, zaleca się aby odbiornik cyfrowy odznaczał się niezbędną elastycznością pozwalającą na późniejsze wprowadzenie wybranych rozwiązań technicznych.]

11. Rodzicielska kontrola dostępu

Odbiornik cyfrowy powinien umożliwiać blokowanie dostępu do całych programów lub do wybranych kategorii audycji, jeżeli w strumieniu występuje „parental_rating_descriptor” opisany w PN-EN 300 468 [1].

12. Dekoder sygnału wizji H.264/AVC

Dekoder sygnału wizji powinien dekodować strumień cyfrowy wizji zgodny z H.264 [28] z ograniczeniami podanymi w ETSI/TS 101 154 [7] część 5.7 dla odbiornika 25 Hz H.264/AVC zdolnego do dekodowania strumienia HP@L4 telewizji o wysokiej rozdzielczości (HDTV) oraz zdolnego do dekodowania strumienia MP@L3 telewizji o standardowej rozdzielczości (SDTV).

Niezależnie od rozdzielczości strumienia wejściowego, dekodek powinien dostarczać sygnał o standardowej rozdzielczości PAL na wyjściu analogowym wizji.

13. Dekoder sygnału fonii

Dekoder fonii powinien dekodować strumień cyfrowy fonii zakodowane wg MPEG-2 Warstwa II zgodnie z ISO/IEC 13818-3 [10] i ograniczeniami zawartymi w ETSI/TS 101 154 [7] część 6.1 oraz E-AC-3 zgodnie z ETSI TS 102 366 [9] z ograniczeniami zawartymi w części 6.2 [7].

Dekoder fonii powinien wykorzystywać metadane przesyłane w strumieniu E-AC-3 do normalizacji siły głosu, konwersji dźwięku przestrzennego do stereofonicznego lub mieszania głównej ścieżki dźwiękowej z dodatkowymi.

Niezależnie od systemu kodowania i liczby transmitowanych kanałów fonicznych, dekodek powinien dostarczać sygnał stereofoniczny na wyjściu analogowym fonii odbiornika.

14. Teletext i napisy DVB

Dekodery teletextu i napisów DVB powinny obsługiwać wszystkie znaki alfabetu polskiego.

14.1 Teletext

Podczas dekodowania strumieni: dźwięku, obrazu i danych, odbiornik cyfrowy powinien jednocześnie wydzielać dane teletextu transmitowane zgodnie z normą PN-EN 300 472 [2]. Teletext przesłany w strumieniach cyfrowych powinien być dekodowany w odbiorniku następująco:

- przez dekodery wewnętrzny i wyświetlany w trybie wyświetlania znaków i grafiki na ekranie (OSD); lub
- przez wstawienie danych na wybranych liniach w czasie trwania okresu wygaszania pionowego (VBI) (tylko STB).

14.2 Napisy DVB

Odbiornik cyfrowy powinien dekodować i wyświetlać napisy transmitowane zgodnie z normą EN 300 743 [3].

Dekodowanie teletextu i napisów DVB, które są odbierane jednocześnie powinno być kontrolowane przez użytkownika.

[15. Interfejs programowania aplikacji API (o ile występuje)]

Odbiornik interaktywny powinien poprawnie odbierać i wykonywać aplikacje programowe zgodne z domową platformą multimedialną DVB (DVB-MHP) wg ETSI ES 201 812 [5].]

16. Kanał zwrotny (o ile występuje)

Odbiornik interaktywny powinien zapewniać dostęp do kanału zwrotnego przez publiczną komutowaną sieć telefoniczną (PSTN), sieć Ethernet lub inny – przewodowy lub radiowy – kanał transmisyjny wykorzystujący wbudowany moduł lub urządzenie zewnętrzne podłączone do odbiornika przez cyfrowy interfejs transmisji danych.

17. Zdalna aktualizacja oprogramowania

Odbiornik cyfrowy powinien obsługiwać usługę aktualizacji oprogramowania systemowego (DVB-SSU) zgodnie z ETSI/TS 102 006 [8] służącą konserwacji lub podwyższaniu funkcjonalności oprogramowania odbiornika po jego sprzedaży.

18. Interfejsy i złącza

18.1 Interfejsy sygnału w.cz.

Odbiornik cyfrowy powinien być wyposażony w jedno gniazdo wejściowe IEC typu żeńskiego zgodne z IEC 60169-2 [24]. Impedancja wejściowa powinna wynosić 75 Ω .

STB powinien być wyposażony dodatkowo w zwrotnicę antenową służącą do przekazania sygnału wejściowego w.cz. do odbiornika TV. Sygnał ten powinien być dostępny na gnieździe wyjściowym IEC typu męskiego, zgodnym z IEC 60169-2 [24]. Impedancja wyjściowa powinna wynosić 75 Ω . Na wyjściu tym powinien być dostępny sygnał telewizyjny z modulatora wewnętrznego o parametrach zgodnych z Zaleceniem ITU-R BT.470-6 [27] dla standardu D1/PAL z pominię-

ciem konieczności wytlumienia części dolnej wstęgi bocznej na kanale TV wybranym przez użytkownika.

18.2 Interfejsy cyfrowe

Odbiornik cyfrowy powinien być wyposażony w:

- a) wyjście HDMI zgodnie z HDMI Licensing, LLC, "High-Definition Multimedia Interface"[29] zabezpieczone systemem HDCP zgodnie z Intel, "High-Bandwidth Digital Content Protection System" [30] (tylko STB),
- b) wyjście S/PDIF elektryczne lub optyczne zgodnie z PN-EN 60958-1 [21] oraz z IEC 61937-3 [25] (nie dotyczy odbiornika z co najmniej 5 wyjściami analogowymi dla dźwięku dookólnego).

18.3 Interfejsy analogowe

Odbiornik cyfrowy powinien być wyposażony w:

- a) gniazdo SCART zgodnie z PN-EN 50049-1 [11] i PN-EN 50157-2-1 [12];
- b) wyjście wizji HD YPbPr zgodne z CEA 770.3, High Definition TV Analogue Component Video Interface [31] (tylko STB);
- c) wyjście stereofoniczne.

19. Zasilanie odbiornika cyfrowego

- a) Napięcie: 230 V \pm 10% wg PN-IEC 60038:1999 [18],
- b) Częstotliwość: 47-53 Hz wg PN-EN 50160:2002 [13].

20. Bezpieczeństwo użytkowania odbiornika cyfrowego

Bezpieczeństwo użytkowania określają normy PN-EN 60065 [19] i PN-EN 60950-1 [20].

21. Kompatybilność elektromagnetyczna odbiornika cyfrowego

Kompatybilność elektromagnetyczną określają normy PN-EN 55013 [14], PN-EN 55020 [15], PN-EN 55022 [16], PN-EN 55024 [17], PN-EN 61000-6-1 [22] i PN-EN 61000-6-3 [23].